Nr. 92 Koźmin, środa dnia 17 listopada 1926 r. Rok 39

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc listopad 1,00 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy pozamiejscowe " " 6 "

Dział urzędowy

Nr. 418. Sołtys gminy Elżbietków p. Jan Kowalski urząd sołtysa złożył, wobec czego zamianowałem aż do wyboru nowego sołtysa p. Jana Jańczaka gospodarza z Elżbietkowa komisarycznym.

Koźmin, dnia 10 listopada 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 2758/26 W. P. II. —

Nr. 419. W ogłoszeniu Orędownika Powiatowego nr. 88 o wyborze przewodniczącego i mężów zaufania biur głosowania na okręg nr. 1 Koźmin zaszły następujące zmiany:

1. Gmina Lipówiec jest lokal głosowania lokal sołtysa a przewodniczącym sołtys Rosner.
2. Gmina Stara Obra. W miejsce męża zaufania Baranczaka Stanisława został Burdziąg Jan I. wybrany.

Koźmin. dnia 12 listopada 1926 r.

Okręgowa Komisja Wyborcza,
(—) Jan Bolt przewodniczący
Teodorczyk Józef, Bartkowiak Michał,
Berus Kazimierz, Brylewski Antoni.

Nr. 420. Pan Wojewoda Łódzki zarządził dekretem z dnia 28 września 1926 L. dz. BP. 5206/2 na mocy art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20. lipca 1920 roku, wysiedlenie z 30 klm. pasa granicznego na przeciąg 3 lat Marczaka Wolfa, syna Mordki i Bajli za przemytnictwo.

Koźmin, dnia 13 listopada 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 7725/26 4. II. —

Nr. 421. **Rejestracja mierniczych przysięgłych i praktykantów na mierniczych przysięgłych.**

Celem założenia rejestru mierniczych przysięgłych po myśli § 26 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 71 poz. 412) o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych, z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 97 poz. 682), wzywam wszystkich mierniczych przysięgłych, którzy mają siedzibę biura na obszarze tutejszego Województwa a otrzymali upoważnienie przed wydaniem niniejszego zarządzenia od dawnych rządów zaborczych lub też od Rządu Polskiego, aby przedłożyli Urzędowi Wojewódzkiemu oryginalny dekret upoważnienia, stwierdzający nabycie prawa wykonywania zawodu oraz swój życiorys na formularzu, który otrzymać można w Urzędzie Wojewódzkim, Wydział VIII C, pokój 675.

Jeżeli mierniczy przysięgły nie złożył dotychczas przysięgi przed władzami polskiemi wzywam go do złożenia przysięgi w pokoju Urzędu Wojewódzkiego nr. 684 według roty ustalonej w § 11 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 71 poz. 164).

Urzędnicy, państwowi, chcący być zarejestrowani jako miernicy przysięgli, winni przedłożyć przy rejestracji zezwolenie swej władzy przełożonej, a to w myśl art. 29 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ustaw R. P. nr. 21 poz. 164).

Również wzywam na podstawie art. 9 ustęp przedostatni ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. Ust. R. P. nr. 97 poz. 682), wszystkich praktykantów na mierniczych przysięgłych, odpowiadających warunkom art. 2 lub art. 25 ust. 1 tej ustawy i zamieszkujących stale w obrębie tutejszego Województwa oraz praktykujących u jednego z zarejestrowanych mierniczych przysięgłych, względnie wykonujących praktykę na mocy upoważnienia Ministerstwa Reform Rolnych, aby w celu założenia odnośnego rejestru po myśli § 37 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 71 poz. 412) do 1-go grudnia 1926 r. zgłosili się do rejestracji.

Interesowani winni przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu oprócz dokumentów wskazanych w § 36 rozporządzenia z 28 czerwca 1926 r. także świadectwa, zaświadczenia, opisy służbowe lub tym podobne dowody o praktyce mierniczej rozpoczętej przed niniejszem ogłoszeniem oraz życiorys na formularzu, który jak wyżej otrzymać można w Urzędzie Wojewódzkim Wydział VIII. C pokój 675.

Kandydaci, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy o mierniczych przysięgłych mają przedłożyć upoważnienia uzyskane od Ministerstwa Reform Rolnych.

Przedłożone do rejestracji świadectwa szkolne i praktyki oraz upoważnienia będą po zarejestrowaniu zwrócone interesowanym z umieszczeniem na każdym dokumencie klauzuli o zgłoszeniu praktyki.

Poznań, dnia 22 października 1926 r.

Wojewoda Poznański.

— L. dz. 82/26 VIII M. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 15 listopada 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 7789/26 4. II. —

Nr. 422. **Rozporządzenie policyjne w przedmiocie bezpieczeństwa w kinematografach (Kinoteatrach) i egzaminowanie kandydatów na kinooperatorów.**

Na zasadzie postanowień § 137 Ustawy o ogólnym zarządzie Kraju z dnia 30 lipca 1883 (Zb. U. str. 195) oraz §§ 6, 12 i 15 Ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. U. str. 265) wydaję niniejszem za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na cały obszar Województwa Poznańskiego następujące rozporządzenie policyjne:

I. Przedsiębiorstwa wyłącznie kinomatograficzne.

§ 1.

Położenie wyjścia.

1. Budynek, który wyłącznie służy dla przedsiębiorstwa kinematograficznego i posiada ubikację, zdolną pomieścić do 800 widzów, musi być tak urządzony, ażeby wyjścia z ubikacji dla widzów, prowadziły na ulicę lub na plac i były oddalone najmniej 10 metrów od przeciwległej granicy ulicy lub placu.

Jeżeli ubikacja zdolna jest pomieścić 800 do 2000 widzów muszą wyjścia prowadzić conajmniej na dwa różne szlaki ulic.

Jeżeli ubikacja zdolna jest pomieścić więcej niż 2000 widzów, musi budynek mieć dostęp wolny z wszystkich stron, stać przy publicznych ulicach z swobodnym przejściem i mieć wyjścia na wszystkie strony.

2. Przepisy te co do położenia i wyjść odnoszą się także, z uwzględnieniem różnic dla poszczególnych objętości ubikacji, do budynków, nieprzeznaczonych wyłącznie dla przedsiębiorstw kinematograficznych. W przypadku tym jednakowoż wyjścia dla widzów muszą być zupełnie oddzielone układem budowy od przejść służących dla innych części budynku.

3. Jeżeli sala, przeznaczona dla kinoteatru, budową swoją, nieosłoniętą z jednej lub z kilku stron, wchodzi w dziedziniec (podwórze), można umieścić otwory na drzwi i okna tylko w tych częściach jej ścian obwodowych, które oddalone są najmniej 6 metrów od granic sąsiednich lub od budowli okalających salę a znajdujących się na tym samym gruncie. Na mniejsze oddalenie, wynoszące co najmniej 3 metry, można zezwolić tylko wówczas, jeżeli dziedziniec zamknięty jest na granicach sąsiednich, wzdłuż których ma się urządzić przejścia widzów, w całej swojej rozciągłości sąsiednimi murami ogniowymi lub odpowiednio wysokimi murami odgradzającymi. Szerokość przejść dla widzów należy wymierzyć w stosunku 1 metra na każde 100 osób, zmuszonych do korzystania z odnośnego przejścia.

4. Ubikacyj przeznaczonych na sprzedawanie lub na skład łatwo zapalnych materjałów i zakładów z łatwo zapalnemi urządzeniami, nie wolno pomieszczać ani w tym samym budynku, gdzie się znajduje sala, ani w stojących dookoła częściach budynku na tym samym gruncie.

5. Szerokość przejazdów i sieni musi wynosić najmniej 3 metry, zaś przy ubikacjach, zdolnych pomieścić więcej niż 450 osób, o 1 metr więcej na każde 150 osób. Reszty poniżej 50 nie uwzględnia się, reszty powyżej 50, należy uważać za liczbę pełną.

§ 2.

Poziom ubikacji dla widzów.

1. Ubikacje dla widzów należy oddzielić od ubikacji, mieszczącej przyrządy w sposób zabezpieczający zupełnie przed ogniem.

2. Ubikacja dla widzów musi być położona równo z ziemią, można jednakowoż ubikacje dla widzów, mieszczące nie więcej jak 800 osób, umieścić także w suterenach lub na pierwszem piętrze budynku. Podłoga ubikacji dla widzów nie może w obu wypadkach być położona 6 metrów ,niżej względnie 6 metrów wyżej od poziomu ulicy przy głównem wejściu.

§ 3.

Szatnie i poczekalnia.

Dla publiczności należy przysposobić odpowiedniej wielkości miejsca na składanie ubrań i poczekalnie.

Odnośnie do wyjść z poczekalni obowiązują postanowienia, dotyczące ubikacji dla widzów.

§ 4.

Schody.

1. Szerokość schodów musi wynosić conajmniej 1,50 metrów, a przy objętości ubikacji dla więcej jak 150 osób o 1 metr więcej na każde 100 osób. Reszty poniżej 50 nie uwzględnia się, reszty powyżej 50 należy uważać za liczbę pełną. Przy objętości ubikacji dla więcej jak 250 osób, należy w różnych stronach budynku urządzić odpowiadającą wspomnianemu stosunkowi ilość schodów. Schody muszą być zrobione w sposób ogniotrwały, zabezpieczajacy je przed zawaleniem się oraz muszą mieć proste poręcze. Schody wolno wiszące, są zabronione.

2. Schody muszą być zaopatrzone, o ile to jest możliwe, w okna, wychodzące na wolną przestrzeń lub na korytarze, które dają się wprost przewietrzać i są zabezpieczone zupełnie przed ogniem i dymem, oraz mają okna wychodzące na wolną przestrzeń po obu stronach schodów muszą być przymocowane drążki do trzymania się.

§ 5.

Korytarze przejściowe i drzwi.

1. Ilość i szerokość przejść i drzwi do wychodu w ubikacji dla widzów, zależy od jej objętości i rozmieszczenia miejsc. Każda ubikacja dla widzów musi mieć, conajmniej dwoje drzwi do wychodu. Szerokość przejść i drzwi do wychodu musi wynosić conajmniej 1,20 metra, jeżeli one zaś są przeznaczone do użytku więcej jak stu widzów, o 1,20 metra więcej, na każdych dalszych 100 widzów. Odpowiednio do tego stosunku należy obliczyć szerokość przejść i drzwi do wychodu także przy ilościach poniżej 100 widzów.

2. Wejścia z ubikacji dla widzów, muszą prowadzić o ile możności, wprost na dwór i nie mogą w żadnym wypadku prowadzić przez poczekalnie przeznaczone dla publiczności.

3. Wszystkie drzwi muszą się otwierać na zewnątrz, być wysokie, conajmniej na 2,10 mtr., i muszą być tak zrobione, aby otwarte, nie wystawały na korytarze i klatki schodowe.

Otwierające się naprzód skrzydła drzwi mogą wystawać na korytarze najwyżej na 0,15 metra.

4. Drzwi nie mogą mieć skrzydeł stale przytwierdzonych i zasuwek krawędziowych. Zamki do drzwi które należy umieszczać w wysokości około 1,20 mtr. ponad podłogą, muszą się dawać łatwo otwierać jednym chwytem w wewnątrz. Wolno używać zasuwek nasadowych, dolne zasówki muszą być jednak otwarte podczas obecności publiczności.

5. Przed drzwiami lub koło drzwi, ponad drzwiami lub ponad otworami ubikacji, mieszczającej przyrządy, nie można zawieszać firanek. Nie wolno ani w sali, ani na korytarzach lub w poczekalniach, używać łatwo zapalnych dekoracyj i obić ścian. Drzwi wahadłowe można umieszczać tylko jako drzwi, wychodzące na dwór i tylko tak, aby zajmowały całą szerokość otworu wyjścia.

6. Drzwi do wychodu lub drzwi wahadłowych nie można umieszczać bezpośrednio nad schodami.

7. Wszystkie drzwi do wychodu muszą w sposób widoczny nosić napis „Wyjście".

8. Najbliższą drogą do wyjścia należy dokładnie oznaczyć zapomocą strzałek.

9. Drzwi do wychodu muszą być powleczone wewnątrz białym lakierem albo też musi być umieszczone przy klamkach ich zamków białe tło tak aby drzwi te można poznać także w ciemnej przestrzeni.

10. Nie wolno umieszczać pojedyńczych stopni w korytarzach, przy drzwiach do wychodu, zaś można je umieszczać tylko wtedy, jeżeli stopień przed drzwiami jest szeroki conajmniej 45 centymetrów.

11. Różnice poziomów muszą być wyrównane zapomocą pochylni o najwyższem wzniesieniu 1 : 5.

12. Podczas przedstawień nie wolno tamować swobodnego przechodu w przejściach.

13. Korytarze przeznaczone do opróżnienia ubikacji dla widzów, muszą być conajmniej 2 metry szerokie, zresztą co do ich szerokości oraz szerokości wyjść z nich obowiązują wymiary przepisane dla przejść i drzwi do wychodu.

§ 6.

Okna.

Okień, przez które w danym razie można uciekać, nie wolno opatrywać kratami.

§ 7.

Siedzenia.

1. Wszystkie siedzenia, z wyjątkiem siedzeń w łożach, muszą być tak przytwierdzone aby się nie dały przesuwać. Jako siedzeń można używać siedzeń spuszczonych, ławek lub krzeseł. Odstęp między rzędami siedzeń musi wynosić przy siedzeniach spuszczonych najmniej 0,70 mtr przy ławkach i krzesłach najmniej 0,90 mtr szerokość poszczególnego siedzenai musi wynosić najmniej 0,50 mtr. Miejsca do siedzenie może być przedzielone od najbliższego przejścia w ubikacji dla widzów, więcej jak 10 miejscami do siedzenia.

2. Pierwszy rząd siedzeń musi być oddalony conajmniej 2,50 mtr. od tła obrazu. Ostatni rząd siedzeń musi być conajmniej na 2,30 mtr. oddalony od stropu.

3. Jeżeli otwór projekcyjny nie jest umieszczony conajmniej 2 metry ponad podłogą ubikacji dla widzów, nie wolno umieszczać miejsc dla widzów z przodu i z boku w odległości conajmniej 2 metrów od tylnej ściany ubikacji dla widzów.

§ 8.

Miejsce do stania.

1. Przy miejscach do stania można liczyć najwyżej 3 osoby na 1 metr kwadratowy powierzchni podstawy, dla każdego miejsca do stania należy przeznaczyć przestrzeń o szerokości najmniej 50 centymetrów.

2. Pierwszy rząd miejsc do stania, należy tak umieścić, aby osobom siedzącym w ostatnim rzędzie, nie przeszkadzała publiczność z miejsc do stania.

3. Ostatni rząd miejsc do stania musi być conajmniej na 2,30 mtr. oddalony od stropu.

§ 9.

Objętość ubikacji.

Władza policyjna oznacza w miarę ilości lóż, siedzeń i miejsc do stania najwyższą liczbę osób uczęszczających na przedstawienia, jaką można wpuścić do ubikacji dla widzów (objętość ubikacji). Z chwilą osiągnięcia tej najwyższej liczby, nie wolno już wpuścić żadnego widza.

§ 10.

Oświetlenie.

1. W wszystkich częściach kinoteatru należy używać do ogólnego oświetlenia wyłącznie światła elektrycznego.

2. Motory, poruszające maszyny do oświetlenia musi się umieszczać, jeżeli mają paleniska poza obrębem budynku, w którem urządza się widowiska.

3. Oświetlenie elektryczne ubikacji dla widzów, należy urządzić w taki sposób, aby można było włączyć prąd tak z ubikacji, mieszczącej przyrządy, jak i z jakiegoś miejsca w ubikacji dla widzów, w pobliżu którego ma stale przebywać osoba, należąca do personelu kinoteatru.

4. W poczekalniach, przedsionkach i przejściach poza obrębem ubikacji dla widzów nie można w czasie obecności publiczności, ściemniać światła; ubikację dla widzów można ściemnić tylko tyle, o ile wymaga tego wyrazistość obrazów.

Po ukończeniu, każdego przedstawienia należy wszystkie ubikacje należycie oświetlić.

5. Oprócz oświetlenia ogólnego, należy zaprowadzić w wszystkich ubikacjach, do których widzowie mają dostęp, zupełnie oddzielne oświetlenie bezpieczeństwa i utrzymywać je oprócz oświetlenia głównego, tak długo jak długo obecna jest publiczność. Oświetlenie bezpieczeństwa może być albo elektryczne, albo wytwarzane za pomocą materjałów tłuszczowych z wyjątkiem olejów skalnych.

6. Oświetlenie bezpieczeństwa w ubikacji dla widzówi oraz na zewnętrznych korytarzach przejściowych i schodach, musi być tak urządzone, aby nawet w razie, gdyby oświetlenie główne, nie spełniło swego zadania, drogi prowadzące do wyjść, były dobrze oświetlone, a drzwi do wchodu można było z daleka widzieć.

7. Wszystkie drzwi do wchodu z ubikacji dla widzów, należy oświetlić czerwonemi lampami bezpieczeństwa.

8. Nie wolno umieszczać w ubikacji dla widzów wiszących wolno pająków (świeczników).

§ 11.

Ogrzewanie.

Wszystkie ubikacje używane w zimie, należy ogrzewać, o ile możności, zapomocą centralnego ogrzewania. Ogrzewacze należy tak urządzić, aby nie tamowały ruchu, ponadto trzeba umieścić przy nich stale przymocowane osłony lub stałe zapory, aby zapobiedz niebezpiecznemu dotknięciu lub przewróceniu ich przez publiczność.

§ 12.

Przewietrzanie.

Należy starać się dostatecznie, oraz w sposób odpowiedni do objętości ubikacji dla widzów, o przewietrzenie tej ubikacji i to w razie, jeżeli nie wystarcza wietrzenie naturalne, przez zbudowanie powietrzników elektrycznych. Za regułę należy tu przyjąć, że przy odświeżaniu powietrza ma przypaść 20 m^3 (kubicznych) na osobę i godzinę.

Także ubikacje poboczne muszą bzć odpowiednio przewietrzone.

Dwa przedstawienia musi zawsze przedzielić 10-minutowa przerwa, podczas której należy ubikacje dla widzów dokładnie przewietrzyć.

§ 13.

Ustępy.

Dla widzów należy urządzić w odpowiedniej ilości, przepłukiwane wodą i dostatecznie przewietrzane ustępy, osobno dla płci męskiej a osobno dla płci żeńskiej.

§ 14.

Ogniotrwała konstrukcja.

Wszystkie części konstrukcyjne w ubikacji dla widzów, oraz w ubikacjach pobocznych, muszą być bewarunkowo ogniotrwałe.

§ 15.

Podłogi.

Na podłogę ubikacji dla widzów i ubikacji pobocznych, nie wolno kłaść dywanów. Wolno używać pokrowców z linoleum, przymocowanych stale do podłogi, lub zrobić podłogi bez spojów, nadająca się do mycia.

§ 16.

Przyrząd alarmowy.

W kinoteatrach z ubikacjami, mogącemi pomieścić przeszło 800 osób, musi się znajdować elektryczny przyrząd alarmowy, zapomocą którego można w razie pożaru, wezwać zaraz miejscową straż pożarną.

§ 17.

Pomoc lekarska.

Dla pierwszej pomocy lekarskiej musi się znajdować w właściwym miejscu, odpowiednio zaopatrzona

skrzynka z lekarstwami, z której używaniem musi być obznajmiony jeden z funkcjonarjuszy kinoteatru.

§ 18.

Przybory do gaszenia ognia.

W ubikacji dla widzów i w ubikacjach pobocznych, muszą być przygotowane zwykle przybory do gaszenia, jeżeli nie ma urządzenia z hydrantami.

§ 19.

Zakaz palenia tytoniu.

W wszystkich ubikacjach obowiązuje bezwzględnie zakaz palenia tytoniu i musi się go uwidocznić w sposób wpadający w oko.

Tylko w tych ubikacjach wolno palić tytoń, które miejscowa władza policyjna uznała za odpowiednie do tego; w tym czasie musi ubikacje te nadzorować jeden z funkcjonarjuszy kinoteatru.

§ 20.

Operatornia.

1. Operatornia musi być zupełnie oddzielona, tak od ubikacji dla widzów, jak i od pobocznych jej ubikacji, musi być urządzona w sposób zabezpieczający w zupełności przed ogniem i zaopatrzona w silnie działające przyrządy do przewietrzania lub przynajmniej w łatwo otwierające się okna, wychodzące wprost na wolną przestrzeń.

Oparatornia musi być tak wielką, by operator nietylko miał dosyć miejsca przy przedstawieniu obrazów, lecz aby także mógł przy przedstawieniu obrazów, bez przeszkody wykonywać inne czynności jak np. używać przyborów do gaszenia ognia.

Najmniejszy wymiar tej ubikacji wynosi 2,50 mtr. szerokości 2 mtr. głębokości 2,20 mtr. wysokości.

Ubikacja na przyrządy musi posiadać osobne wejście, oddzielone zupełnie od ubikacji dla widzów i od poczekalni dla publiczności, które należy odosobnić drzwiami, dla ochrony przed ogniem, otwierającemi się na zewnątrz. Drzwi te należy podczas przedstawień zamykać.

2. Jeżeli do operatorni można wejść wprost z ulicy lub z dziedzinca i jeżeli koło tej ubikacji niema dróg, służących do przechodu, wystarczają do jej zamknięcia zwykłe drzwi, otwierające się na zewnątrz.

3. Przejście do operatorni, względnie wyjścia dla operatora musi się znajdować z tej strony ubikacji, gdzie operator ma stanowisko swe, podczas przedstawienia obrazów.

Od wymagania tego można wyjątkowo ostąpić wtedy, jeżeli ubikacja na przyrządy ma conajmniej trzy metry głębości tak, że operator ma szerszą drogę do ucieczki.

4. Operatornia może być połączona z ubikacją dla widzów, tylko zapomocą koniecznie potrzebnych otworów, projekcyjnych, o ile możności o małych rozmiarach, oraz zapomocą opatrzonego mocnem szkłem otworu, dla czynienia spostrzeżeń.

Otwory łączące muszą być zabezpieczone żelaznemi zasuwkami lub nakrywkami tak urządzonemi, aby w razie zapalenia się filmu, same się automatycznie zamykały.

5. Operatornię należy oświetlić elektrycznemi lampami żarowemi, lampy żarowe muszą być zabezpieczone przed stłuczeniem się, zapomocą ochronnych siatek drucianych.

(Dokończenie nastąpi.)

Obwieszczenie innych władz.

Nr. 423. Następna konferencja pp. sołtysów gminnych i dworskich odbędzie się **w poniedziałek dnia 22 listopada 26 r. o godz. 13-ej po południu** w lokalu p. Gabryelczyka w Pogorzeli. Przybycie wszystkich pp. sołtysów ze względu na bardzo ważne sprawy jest konieczne.

Na konferencji wygłosi Lekarz Pow. p. Dr Stęszewski referat propagandowy na cele Towarzystwa ku Zwalczaniu Gruźlicy.

Na konferencję winni się wstawić ławnicy i radni poszczególnych gmin.

Pogorzela, dnia 10 listopada 1926 r.

Komisarz obwodowy.

Dział ogłoszeniowy.

Czcionkami Zakładu Graficznego (właśc. Leon Goldbek) w Koźminie.